

tage. Det forekommer mig, at det vilde være bedre at fortsætte med Forhandlingen af Lovforslaget her og dernæst henvise Sagen til et særligt Udvalg. Dermed er det ingenlunde sagt, at Thinget vil gaae i den eller den Retning med Hensyn til det foreliggende Lovforslag; der er fuldstændig Frihed til at behandle det saavel for Contingentister som for Procentister, Udsalbet er forsaavidt uafhængigt af, hvorledes Finantsudvalget vil stille sig. Jeg vil derfor tilraade, at vi ikke standse Sagen, men tilendebringe dens første Behandling og dernæst henvise den til et særligt Udvalg.

Krabbe: Dette er netop ogsaa min Mening, og jeg maa støtte den med een Grund endnu, nemlig at Intet gjør et Udvalgs Arbejde mere besværligt og dets Virksomhed mere famlende, end naar det ikke har en Ytring af Fleertallets Mening at rette sig efter. Naar vi lade Sagen gaae til Udvalg, inden vi have foretaget første Behandling, har Udvalget, enten det nu bliver Finantsudvalget eller et særligt Udvalg, kun nogle spredte og leilighedsvisse Udtalelser af Medlemmer at støtte sig til, naar det skal tænke sig, hvorledes Thingets Mening er, hvorimod det, naar 1ste Behandling er gaaet forud, med mere Sikkerhed kan tage fat paa sit Arbejde, fordi det da ligger klart for, hvad Thingets Fleertal vil forlange. Mig forekommer det derfor, at det vilde være hensigtsmæssigt at lade Sagen gaae sin ganske regelmæssige Gang, fortsætte 1ste Behandling nu og derpaa efter Slutningen af den efter Omstændighederne nedsætte et Udvalg, undlade at sende Sagen i Udvalg, eller sende den til et allerede bestaaende Udvalg. Jeg skal dertil føie, at der er en særegen Grund, hvorfor jeg finder det uhenigtsmæssigt at sende denne Sag til Finantsudvalget. Idet man nemlig gjør det, peger man hen til, at det eneste egentlig omstridte Punkt, der findes i denne Sag, er Udredelsesmaaden; men der er dog virkelig andre Spørgsmaal, der trænge til Belysning og Overveielse, naar man vil have Sagen i Udvalg; navnlig er der Indkomstfaktens Forhold til fremtidige Skattereformer paa andre Omraader; men naar denne Sag henvises til Finantsudvalget, vil dette ikke have

nogensomhelst Opfordring til at gaae ind paa saadanne Spørgsmaal. Idet jeg overhovedet anseer det for uhenigtsmæssigt allerede nu at henvise Sagen til et Udvalg, vil jeg i Særdeleshed henstille, at det ikke maa blive Finantsudvalget. Hvad jeg vil tillade mig at gjøre, er at stemme imod begge de stillede Forslag om at afbryde 1ste Behandling.

Madsen: Idet jeg fremsatte et Forslag om at henvise Sagen til et særegent Udvalg, var det deels af Hensyn til det Forslag, der fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (M. Hage), og deels for at fremkalde en bestemt Udtalelse fra den høitærede Finantsminister. Da vi nu have hørt flere Stemmer hæve sig imod det fremsatte Forslag, saaledes at der ikke er stor Sandsynlighed for, at det vil gaae igjennem, og da den høitærede Finantsminister har udtalt sig i den Retning, jeg ønskede, vil jeg hermed tillade mig at tage mit Forslag tilbage.

Da Ingen optog det saaledes tilbagetagne Forslag, bortfaldt det.

M. Hage: Nærværende Spørgsmaal er jo ikke af saa stor Bigtighed, at jeg skal gjøre Forsøg paa nærmere at udvikle de Grunde, hvorfor jeg har stillet mit Forslag; men naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) anfører, at man ikke veed, hvilket Beløb der vil blive sat ind i denne Lov, er det jo netop Kundskaben om det mulige Beløb, der behøves, og som vi kun faae, naar Finantsudvalget er kommet saa vidt, at man veed, hvad man vil foreslaae Thinget at bevilge eller ikke bevilge. Dette er en Deel af den hele finantsielle Behandling, hvorom der egentlig ikke kan blive nogen Debat, før vi vide, hvad der fordres, og hvad der foreslaaes bevilget. Naar jeg imidlertid iøvrigt seer, at de ærede Medlemmer for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) og for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) ere enige — Noget, der er ligesaa overraskende, som mit Forslag var dem overraskende — og naar jeg sammenholder det med, hvad der er